

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN EKSILERET STUDENTS HÆNDELSER

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 67.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874309296.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

I Begyndelsen var Udsigterne lidet lovende. I den store halvmørke Gæstestue brændte en søvnig Olielampe i Loftet, og en fed, halvgammel Opvartningspige sad og sov bag Buffeten. Jeg var noget i Forlegenhed, thi paa den ene Side kunde jeg jo ikke godt betræde et offentligt Beværtningssted uden at fortære noget, og paa den anden Side fandt jeg det cynisk at drikke Toddy alene, men at rekvirere Hvidtøl fandt jeg vilde være upassende en Festaften. Der var da ikke andet for end at bestille en halv Bajer, saa kunde jeg jo altid senere tage den projekterede Cognakstoddy, hvis en Gæst skulde vise sig. Som sagt, saa gjort. Det lokale Organ blev nu gennemlæst for fjerde Gang. Jeg husker endnu, at det sidste Stykke før Avertissementerne lød saaledes: "(Inserat). Hvis Vejmand Jens Rasmussen tror, at det gule Skilt eller hvad det er for et Hundetegn, som han bærer paa sin gamle laadne Hue, giver ham nogen som helst Ret til, naar han slaar Sten, at bære sig saaledes ad, at der ryger Splinter af Graasten i Øjet paa undertegnedes forbidragende, ingen fornærmende sortplettede Fedeso, saa skal Landets Lov og Ret overbevise ham om, 68 at Ejendomsretten er ukrænkelig, med mindre det almene Vel fordrer det. Niels Madsen, Hjulmand og Kommissionær i -drup."